

Iancu, Victor. Spatiul de creație al prozatoarei Florica Bud. Graiul Maramureșului, 8, nr.1934, 12 iulie, 1996, p. 6

În folclorul românesc există mitul celei de-a treia încercări, în sensul că un erou (cel mai adesea de basm), în peripețiile sale, reușește pe deplin numai la a treia încercare. Ceva din această mitologie sui-generis a trecut și însfășărilor prozatoarei Florica Bud de a se impune în literatură, de a convinge cititorul că este o scriitoare autentică.

Așadar, după „IUBIRE, SUNT UN OBIECT NEZBURĂTOR” („Gutinel”, 1993 – proză scurtă), „AVENTURILE LUI NU-MOTANUL LA CURTEA ZMEULUI CA-FEMINI” („Scripta”, 1994 – poveste pentru copii) și „NU-MOTANUL ȘI ZMEUL PAGER” („Scripta”, 1995 – poveste pentru copii), concitadina noastră Florica Bud se putea considera aptă să bucure cititorul cu o nouă „poveste”. De data aceasta, pentru adulți.

Volumul „ALERGÂND PRIN SINE”, având ca redactor de carte pe scriitorul V.R.Ghenceanu și apărută la Editura „Printek” din Cluj-Napoca, confirmă un talent și o vocație. Aici nu mai e vorba doar de „sforțări”, „încercări” și „străduințe”, ci de o izbândă certă. Florica Bud este o prozatoare în sensul deplin al cuvântului. „Poveștile” sale, deși sofisticate și adeseori încifrate, curg lin dinspre izvorul fermecat spre fluviul cel mare al literaturii contemporane. Ele, aceste „povești” sunt purtate de personaje vii, autentice, ca Ursita, Ștefan, Teia Trif sau pur și simplu Domnul Străin, Domnul Devotament, Partidul-Viețuitoarelor-Ce-Nu-Pot-Fi-Înghițite.

Stilul? Iată o mică motră: „Dragă Valerie, / Nu știu mai ești în viață? Dar dacă eu, mai bătrân ca veacul acesta, trăiesc, atuni, tu, care ești mai tânără ca mine, ar trebui să spui încă prezent lumii acesteia. Un gând de om bătrân, foarte bătrân, Valerie, m-a făcut să-ți scriu...”

Încheind acest succint periplu prin spațiul de creație al prozatoarei Florica Bud, nu pot să nu-mi îndemn cititorul să poposească și dânsul măcar câteva ceasuri între frontierele acestui tărâm mirific.